

Jul: Opstandelse

David Wilkerson December 5, 2016

Vi kan ikke adskille julen fra Kristi opstandelse. Du tænker måske, at opstandelsen er et påskebudskab, men fødslen af et barn i en stald, kan ikke adskilles fra manden på korset. Guds budskab til os ved de to begivenheder er det samme.

Da hyrderne stirrede på barnet i krybben, så de en frelser, som ville forløse hele menneskeheden. Da de vise mænd besøgte ham, så de en konge, som ville overvinde døden. Da profeterne så ind i Jesu tid, så de en befrier, som ville åbne fængselsdøre, løsne lænker og sætte fanger fri. De havde alle deres vision af hvem Jesus var, og hvorfor han kom.

Kristus blev født ind i en mørk og vantro tid, hvor Guds folk levede under det romerske riges jerngreb. Israels religiøse ledere havde ikke meget håb at give. Farisæerne troede, at frelse kunne opnås gennem gerninger; de havde gjort loven til et vanskeligt, stift system, som man umuligt kunne overholde. Sadukæerne troede ikke en gang på opstandelsen. Der var meget få mennesker, som overhovedet havde nogen vision for det evige liv. Det var dette mørke, Jesus blev født ind i.

Når jeg kigger ned i krybben i Betlehem, ser jeg, at opstandelsen er på vej. Jeg ser kong Jesus varsle et tidevand af evigt liv. Kristus var et menneske ved fødslen – det var Marias blod, som gav ham næring i livmoderen, og hendes mælk som gav ham mad, da han var spæd. Men hans fødsel var også et gennembrud til evigheden. Bibelen siger, "Det folk, der sad i mørket, har set et stort lys, og de, der sad i dødens land og skygge, for dem brød lyset frem" (*Matt. 4, 16*).

Dette lys var evigt liv – muligheden for opstandelse fra de døde. Hosea profeterede om den kommende Messias, "Skulle jeg udfri dem fra dødsriget, løskøbe dem fra døden? Død, hvor er din pest! Dødsrige, hvor er din sot!" (*Hoseas 13, 14*). Da Jesus kom, opfyldte han profetien, og sagde, "Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø" (*Johs. 11, 25-26*).

Jesus forbandt også selv sin fødsel med opstandelsen: "For jeg er kommet ned fra himlen, ikke for at gøre min egen vilje, men hans vilje, som har sendt mig. Og hans vilje er, at jeg ikke skal miste noget af alt det, han har givet mig, men oprejse det på den yderste dag. For min faders vilje er, at enhver, som ser Sønnen og tror på ham, skal have evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag" (*6, 38-40 – min fremhævelse*).

Det Kristus sagde, var, "Ved I hvorfor jeg er her? Ved I hvorfor jeg blev født ind i fattigdom, hvorfor hyrderne tilbad mig, hvorfor de Vise Mænd bragte mig gaver, hvorfor englens sang den nat? Det er så I kan få evigt liv." Kristi udsagn peger direkte til opstandelsen: grave, der åbnedes, dødes opstandelse og den ultimative opfyldelse af Guds evige pagt.

Opstandelsen er et emne i hele det Nye Testamente.

Den første menighed accepterede Kristi inkarnation som en realitet. Men deres prædiken var ikke centreret om det men om opstandelsen. Så tidligt som i forsamlingen i Ovensalen på pinsen, sagde Peter, "Ham fik I udleveret efter

Guds fastlagte bestemmelse og forudviden, og ved lovbryderes hånd naglede I ham til korset og dræbte ham. *Men Gud gjorde en ende på dødens veer og lod ham opstå, for han kunne umuligt holdes fast af døden*" (Ap.G. 2, 23-24 – min fremhævelse).

Alle steder hvor Paulus og de andre apostle rejste rundt, gik deres forkyndelse videre end Kristi inkarnation og mirakler, til opstandelsen:

"De rejste gennem Amfipolis og Apollonia og nåede til Thessalonika, hvor jøderne havde en synagoge. Efter sædvane gik Paulus hen til dem, og tre sabbatter i træk førte han samtaler med dem ud fra Skrifterne. Han udlagde dem og forklarede, at Kristus måtte lide og stå op fra de døde, og sagde: »Denne Jesus, som jeg forkynder for jer, er Kristus" (17, 1-3).

Paulus stod frem midt på Areopagos og sagde, "For han (Gud) har fastsat en dag, da han vil holde dom over hele verden med retfærdighed ved en mand, som han har bestemt dertil; og det har han gjort troværdigt for alle ved at lade ham opstå fra de døde" (17, 31).

Paulus forkyndte også om opstandelsen, da han stod overfor den romerske guvernør Felix og foran kong Agrippa. Uden opstandelsen, sagde Paulus, er al vores forkyndelse om Kristi evangelium forgæves. Han forklarer hvorfor: "Men er Kristus ikke opstået, er jeres tro forgæves, så er I stadig i jeres synder" (1. Kor. 15, 17). Det Paulus siger, er, "Hvis dette ikke handler om opstandelsen, kan I glemme julebudskabet. Hvorfor tale om Kristi fødsel? Hvorfor være hellig? Hvorfor overhovedet beskæftige sig med det åndelige? Foruden opstandelsen, bliver vi i vore synder. Alt, hvad vi gør, er forgæves."

Det er ikke bare en abstrakt teologisk sandhed. Her er pointen med al vores forkyndelse om opstandelsen: JESUS KOM TIL DIG OG MIG. Han blev født til at leve og dø, og opstå fra de døde – og oprejse os til evigt liv med ham. Han kom for at bringe os alle til sig for evigt!

Dette var budskabet fra den nytestamentlige menighed. "Men nu er Kristus opstået fra de døde som førstegrøden af dem, der er sovet hen" (15, 20). Med andre ord, så sikkert som at Ånden oprejste Kristus fra de døde, vil han også oprejse os: "For vi ved, at han, der oprejste Herren Jesus, også vil oprejse os sammen med Jesus og lade os stå frem sammen med jer" (2. kor. 4, 14).

Når jeg kigger ind i stalden til krybben, ser jeg en bro. Kristus er broen mellem jord og himmel, hen over dødens afgrund, som adskiller det jordiske liv fra det evige liv. En dag skal vi gå over den bro, og det vil ske på et øjeblik, når den sidste basun lyder: "I ét nu, på et øjeblik, ved den sidste basun; for basunen skal lyde, og de døde skal opstå som uforgængelige, og vi skal forvandles" (1. kor. 15, 52).

Mange kristne tænker, "Hvem vil jeg se først, når jeg kommer ind i evigheden?"

Jeg er sikker på, at når den tid kommer, vil vi alle ønske at se Jesus først. Han er inkarnationen af kærlighed – vores frelser, læge og konge. Men en gang så jeg noget, som jeg fik mig til at tænke over andre. Jeg kom ind i vores stue og fandt min kone stille grædende. Hun sad og så den sidste hjemmevideo af vores barnebarn, Tiffany, som døde af kræft, kun 13 år gammel. Hun længtes efter at se Tiffany igen.

Jeg er helt sikker på, at Gwen og jeg vil genkende Tiffany når vi kommer til himlen. Bibelen fortæller, der ikke er noget ægteskab i himlen, men der er kærlighed, for han er kærlighed. Alle vil være ét i Kristi legeme, og vi vil genkende hinanden med åndelig intuition. Skriften siger, i det øjeblik vil vi kende, som vi selv bliver kendt.

Måske voksede du ikke op med en kærlig far eller mor. Måske var der ingen i dit hjem, som kendte Jesus eller nogensinde har vist dig hans dyrebare kærlighed. Du tænker, "Hvem vil venter der på mig?" Jeg siger sig, du har en anden familie – Guds familie. Jeg er overbevist om, at der ikke er nogen i Kristi legeme, som ikke er bedt for af nogen, som gik forud for dem – en ældre mand eller kvinde; måske en pastor eller en fjern slægtning. Du vil blive genkendt og favnet af en kærlig familie, som Gud har forberedt for dig i evigheden.

Jeg tror, Gud har skabt verdener, som endnu er ubesejrede.

Vi skal ikke gå rundt i lediggang når vi opstår. Astronomer har opdaget galakser længere væk, end vi kan fatte, med planeter som er væsentligt større end jorden. Det er ingen sag for Skaberen af dette enorme univers, at

oprejse sin skabning fra døden.

Paul Harvey fortæller en beretning om en videnskabsmand som var ateist. I årevis rejste han rundt til universiteter og underviste om, at Gud umuligt kunne eksistere. Flere år senere blev han kristen. Når han blev spurgt om, hvorfor han omvendte sig, svarede han med ét ord: "DNA."

I ethvert menneske findes der DNA. Det er en unik identifikator, der er så præcis, at man kan blive dømt skyldig i en forbrydelse, hvis ens DNA bliver fundet på gerningsstedet. DNA er så komplekst, men kan tages fra noget så simpelt som et hårstrå. Det er i det, forskere har fundet en "genetisk kode" med billioner bits information, som tilsammen er unikt for den person.

Hvem skabte dette utrolige fænomen, som vi knap nok fatter? Kun Gud. Ikke alene tæller han vores hovedhår, han har også lagt vores unikke DNA kode i hvert strå. Det gjorde denne ateistiske videnskabsmand ydmyg: storheden hos en Skaber og hans imponerende skabelse.

Gud kender DNA'et hos enhver person, som nogensinde har levet – og han ved hvordan han skal genskabe det på den yderste dag. Det burde lukke al spekulation og mærkelige doktriner, som har været omkring opstandelsen. Nogle siger, at der ikke kan blive en legemlig opstandelse for mennesker, som er blevet kremeret, eller som nærmest blev udslettet ved døden; de fatter ikke hvordan Gud vil kunne gøre det. Men sandheden er, at vi ikke kan fatte en brøkdel af Guds herlighed. Vore hjerner er simpelthen for begrænsede.

Vi ved, at de legemer, som Gud lader genopstå fra graven, vil være forvandlede legemer. Nogle tror, vi vil være ånder, men Bibelen gør det klart, at vi vil genopstå i legemlig form. Alt hvad der er ødelagt, skadet eller udslettet vil blive genskabt på et øjeblik. Forkrøblede mennesker vil blive rettet op. De blinde kan se. De, som var handicappede fra fødselen; eller de som blev udslettet i krig, vil blive gjort hele igen. Deres DNA vil blive gjort perfekte af deres Skaber!

Jeg tænker også på opstandelsen, når jeg ser triste, ensomme mennesker til jul.

Når jeg går ned og henter avisen eller køber mælk i New York ved juletid, møder der mig et hjerteskræende syn på gaden. Alkoholikere, mænd i 60-70 års alderen, ligger drukne og halvt bevidstløse på fortovet. De har tilbragt årtier i et helvede, de selv har skabt. Jeg ser desperate, unge narkomaner, som stormer hen til deres pusher, så snart han dukker op. De går i søvne gennem livet, uden håb, uden fremtid og ser kun frem til det næste fix. På hjørnet ser jeg prostituerede, som ikke er mere end 18 år gamle, som dupper deres øjne, mens de græder over deres liv.

Jeg ønsker, at fortælle dem alle: "Der kommer en ny verden – en verden uden synd, fattigdom eller sygdom. Det er derfor han kom – for at give os en ny verden, som han har skabt. Det ligger ud over vores fattevene. Vores konger kommer og henter os!"

I mellemtiden er opstandelseslivet tilgængeligt for os - i dette liv. Vi er blevet lovet, som Kristus, "Vi blev altså begravet sammen med ham ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv" (*Rom. 6, 4*).

Lad os i denne juletid have opstandelsen på sinde. Som Paulus siger, "Brødre, vi vil ikke, at I skal være uvidende om dem, der sover hen, for at I ikke skal sørge som de andre, der ikke har noget håb. For så sandt som vi tror, at Jesus døde og opstod, vil Gud også ved Jesus føre de hensovede sammen med ham... Trøst derfor hinanden med disse ord" (*1. Tess. 4, 13-14, 18*).

Jeg ved, at en dag vil jeg møde en halv million omvendte narkomaner fra hele verden – masser af stofmisbrugere og prostituerede, som kaldte på Jesus for frelse og udfrielse ... og mine egne familiemedlemmer, som er gået forud. Hvilken glæde det vil blive. Opstandelse – det er derfor han kom!

"Og når dette forgængelige har iklædt sig uforgængelighed og dette dødelige iklædt sig udødelighed, da vil det ord, der er skrevet, være opfyldt: Døden er opslugt og besejret. Død, hvor er din sejr? Død, hvor er din brod? Dødens brod er synden, og syndens kraft er loven. Men Gud ske tak, som giver os sejren ved vore Herre, Jesus Kristus. Derfor, mine kære brødre, stå urokkeligt fast, og giv jer helt hen i arbejdet for Herren. I ved jo, at jeres slid ikke er spildt i Herren" (*1. Kor. 15, 54-57*).

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/15196/>